

ת"פ 22168/07/14 - מדינת ישראל נגד ח א ע - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 22168-07-14 מדינת ישראל נ' א ע
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט
נגד
הנאשם
ח א ע - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מאיר סוויסה
01 דצמבר 2016

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות איומים ופציעה כשהעברין מזוין. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, הנאשם וג א ע (להלן: "המתלונן") גרו במועד הרלוונטי בסמיכות זה לזה בשכונה

ביום 5.7.14, בשעה 19:00, הלך המתלונן לכיוון ביתו בשכונה 2 בערערה והבחין בנאשם אשר חסם את השביל לביתו עם חביות וחוט. המתלונן ניגש לנאשם ואמר לו שהוא לא יכול לעבור לחצר ביתו נוכח מעשיו. הנאשם בתגובה איים על המתלונן באומרו שזה לא השטח שלו וכי הוא "יראה לו מה זה". במעמד זה, הוציא הנאשם סכין מכיס מכנסיו ופצע את המתלונן בכך שדקר אותו בשוק השמאלית, באמה השמאלית בסמוך לכתף ובבטנו. המתלונן איבד הכרתו ופונה לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי. בעקבות מעשיו אלו נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות פצע באמה באורך 4 ס"מ, פצע בירך באורך 2 ס"מ אשר נסגרו באמצעות סיכות וכן פצע בבטן.

תסקיר שירות המבחן:

המדובר בנאשם כבן 40, נשוי בשנית ואב לשני ילדים בגילאי שנה וחצי וחודש. עובד כעשור ברצפות באופן עצמאי ולדבריו אינו מוכר לרשויות המס. הנאשם הינו תושב ארעי נוכח היותו יליד רצועת עזה אשר נישא לישראלית. לדבריו, למד 11 שנות לימוד ברפיח ובהמשך למד חשמלאות כשנה במכללה. בשנת 1996, בהיותו בן 20, ביקר את אחיותיו המתגוררות בישראל ונשאר בשטחי המדינה ללא אישור. בהמשך נישא לאשתו הראשונה וקיבל תעודת תושב ארעי, אותה הוא מחדש מדי שנה. התגרש מאשתו הראשונה לאחר כ- 16 שנות נישואין. מאז לא ביקר את משפחתו בעזה, כאשר לדבריו 4 אחים מתגוררים בתחומי הקו הירוק.

באשר להתמודדות עם מצבי קונפליקט, מסר כי נוטה להתנתק מסיטואציות שמעוררות בו תחושות כעס ותסכול ובכך רואה דרך יעילה להרגעה עצמית וויסות התנהגותו. שירות המבחן מתרשם כי במצבי חיים בהם חווה פגיעה בכבודו, בשמו ובשם משפחתו, הוא עלול לפעול באופן בלתי מווסת. לצד זאת, נקט בטשטוש באשר לנטייתו זו, תוך שהוא מדגיש התנהלות תקינה גם במצבי קונפליקט. באשר לקשר עם המתלונן, מסר כי הוא והמתלונן שכנים מזה כעשור וקרובי משפחה, תיאר קשרי שכנות קרובים וכן קשר חברי שכלל ביקורים הדדיים.

בהתייחס לעבירות הנדונות, הנאשם אינו מודה בהן ומתקשה לקחת אחריות על מעשיו. לדבריו, הוא ו..... התקוטטו כאשר במהלך הקטטה, נפל על הברזלים שהיו במקום וכתוצאה מכך, נגרמו לו החבלות המתוארות בכתב האישום. לדבריו, פעל להגנה עצמית ובלית ברירה באותו אירוע וכי בכל מקרה לא החזיק סכין ברשותו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו פנוי כיום לערוך בדיקה עצמאית ביקורתית ומתקשה לבחון את מעשיו במונחים של אחריות אישית, תוך השלכה וייחוס התנהגותו על המתלונן. הנאשם מתקשה להביע אמפטיה כלפי המתלונן, אמביוולנטי לשאלה האם הוא ראוי להיענש בגין מעשיו.

בבחינת גורמי סיכוי, מונה שירות המבחן את היציבות התעסוקתית ומאידך בבחינת גורמי סיכון, שירות המבחן מציין יכולת שליטה מועטה על תגובותיו במצבי כעס ותסכול, לצד כלים מועטים להתמודד עם תחושות אלה, עברו הפלילי, קשיי לערוך בדיקה עצמאית וליטול אחריות על מעשיו. בסופם של דברים שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית וממליץ להשית על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניו לעונש, הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם שלמות גופו וביטחונו של המתלונן. זה ציין כי מדובר במעשי אלימות קשים שבוצעו על רקע סכסוך שכנים. עוד הפנה לעובדה כי הנאשם עשה שימוש בסכין באמצעותה דקר את המתלונן מספר דקירות בחלקי גוף שונים, לרבות בבטנו ובשוק רגלו השמאלית. בגין כל אלה עותרת המאשימה למתחם עונש הולם שנע בין 16 ל- 30 חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם ביקשה ליתן משקל לעברו הפלילי, הכולל גם עבירות רכוש ואלימות. עוד הוסיף כי אמנם אין להחמיר עם הנאשם נוכח ניהול התיק, יחד עם זאת זה אינו זכאי לאותה הנחה משמעותית לה זכאים כאלו המודים וחוסכים מזמנו של בית המשפט. כך גם ציין כי חלופה הזמן הוא לכשעצמו אינו מצדיק הקלה בעונשו של הנאשם, תוך תמיכת דברים אלו בפסקי דין שונים. כל אלה יש בהם כדי לקבע את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם.

ב"כ הנאשם מנגד מבקש שלא להחמיר עם הנאשם. לדבריו מאז אותו אירוע, המתלונן והנאשם חזרו להתגורר ביחסי שכנות טובים. כך גם מאז קרות האירוע, הנאשם חזר לעבודתו ומתפרנס בכבוד. הנאשם נשוי ואב לשני פעוטות והשמתו מאחורי סורג ובריח יכול ותביא לפגיעה קשה בו ובמשפחתו. יתרה מכך, אין לומר כי כל הרשעה בעבירת פגיעה, מחייבת ללא שיקול דעת, מאסר מאחורי סורג ובריח. בנסיבותיו הקונקרטיות של תיק זה ובהתאם לעיקרון הענישה האינדיווידואלית, ניתן גם ניתן להסתפק בעונש צופה פני עתיד ולמצער, עונש של עבודות שירות. עתירה זו עולה בקנה אחד עם המלצת שירות המבחן, שהינו גוף מקצועי אשר הגיש תסקיר מקיף וחיובי בעניינו של הנאשם. אמנם הנאשם כפר במיוחס לו ועומד על כך גם כיום, אולם אין בכך כדי להחמיר עמו.

אשר למתלונן ולנסיבות הקונקרטיים של ביצוע העבירה, הרי שזה לא נפצע פציעות חמורות, שחייבו תקופת אשפוז ממושכת, אם בכלל. המתלונן התייצב לדיונים וניתן היה להבחין כי מדובר במי שהינו אדם גדול ממדים ובריא בגופו, ללא שמץ של פגיעה או נכות כלשהי. הקלה בעונשו של הנאשם דווקא יש בה כדי להרגיע את הרוחות ולשפר את מערכת יחסי השכנות בין השניים.

הנאשם מצדו ציין כי יחסיו עם המתלונן היו קרובים יותר מאשר כאלו שבין אחים, זה אינו יודע מדוע ייחסו לו שימוש בסכין. כיום הוא אבא לשני תינוקות ועובד, מגיע בסופי השבוע לערוער, כאשר במהלך השבוע עובד בראשון לציון וסביבתה. לדבריו, פנה למתלונן ואמר כי הם חייבים לעשות סולחה.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירות התקיפה פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על כבודו, שלמות גופו וביטחונו האישי של המתלונן. לא אחת התריעו בתי המשפט ביחס לעבירות האלימות כי יש למגר את תופעת הבריונות על ידי ענישה הולמת.

על מדיניות הענישה שיש לנקוט בעבירות אלו אפנה לדבריו של כב' השו' ריבלין בע"פ **2169/10 מדינת ישראל נ' מארי (12.5.11)**:

"אכן, כפי שציין בית המשפט המחוזי" ניתן למצוא פסיקה בגוונים שונים בעבירות דקירה" והדבר תלוי בנסיבות המקרה. לעמדתי, מן הראוי לקבוע רף ענישה מחמיר בגין עבירות מעין אלה. אין זאת אך בשל המטרה החשובה של מיגור "תת-תרבות הסכין", כפי שכונתה פעמים רבות בפסיקה; עבירות דקירה כשהן לעצמן, ומבלי להתחשב בריבוי, הן עבירות אלימות קשות שטמונה בהן סכנה חמורה לחיים, לגוף ולנפש".

עוד ראה בעניין זה **ע"פ 8113/12 מחלב נ' מ"י (4.8.13)**:

"מקרה זה מצטרף לרשימה ארוכה של אירועים, שבהם נעשה שימוש בסכין או בכלי משחית אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומחלוקות, כאשר, לעיתים קרובות, תוצאות המעשים הן קשות ביותר. על חומרתה של תופעה זו, אשר פשתה במקומותינו והיא, לדאבון הלב, הולכת ומתרחבת, ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה קשה ומחמירה, עמד בית משפט זה בשורה ארוכה של פסקי דין".

סקירת הפסיקה הנוהגת בעבירות כגון דא, מלמדת כי על דרך הכלל ולמעט חריגים, דינו של מי שעושה שימוש בסכין לדקור את זולתו, להישלח לכלא מאחורי סורג ובריח לתקופה שאינה מבוטלת שתנוע החל ממספר חודשים ויכול ותגיע לכדי שנתיים ויותר. בעבירות שכאלה, בתי המשפט שתיים לבם בין היתר לשאלה מהו אותו נשק קר ששימש הנאשם, סוג

הפציעה, משך התקיפה, עוצמתה ותוצאותיה, האם מדובר במעשים מתוכננים אם לאו, הרקע לביצוע התקיפה, האם זו בוצעה בצוותא חדא עם לאו, האם קדם קנטור מצדו של הקורבן ופער הכוחות בין הקורבן למקרבן. ביחס לכך ר' בין היתר:

רע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מ"י - שבו הורשע המערער בעב' של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שדקר את הנאשם בראשו בעקבות ויכוח. ביהמ"ש המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם כך שבמקום 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עב' שירות, נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור על פס"ד של ביהמ"ש המחוזי נדחה.

רע"פ 1601/14 נדב פרץ נ' מ"י - ערעור על עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעבריין מזויין בנשק קר ותקיפה סתם- נדחה. באותו מקרה, ביציאה מפאב ועל רקע ויכוח עם המתלונן, דחף המערער את המתלונן והשליך לעברו אבן שלא פגעה בו. בהמשך הכה בפניו בבקבוק זכוכית וגרם לפציעתו.

רע"פ 8716/13 סאלחדיאב נ' מ"י - המערער הורשע בשני אישומים בביצוע עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה סתם והיזק בזדון. במסגרת קבלת ערעור הומר עונש מאסר של 6 חודשי שהוטל על המערער ע"י בימ"ש השלום לעונש של 8 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבימ"ש העליון, נדחתה. בתיק זה יוחס למערער פציעה של מתלונן שנחלץ לסייע לאדם אחר שהותקף. באירוע השני יוחסה לו תקיפה של אדם שניסה לצלמו בשעה שבוצע מעצרו עקב האירוע הראשון, וגרימת נזק למצלמה של אותו אדם.

רע"פ 4573/11 לפידות נ' מדינת ישראל - המערער הורשע ע"י בימ"ש השלום בדקירות המתלונן באמצעות סכין ונגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור על פסה"ד, כך גם נדחתה בקשת רשות הערעור ע"י בימ"ש העליון.

במסגרת **עפ"ג 28534-10-12 סרוסי נ' מדינת ישראל** (20.2.13) - נדחה ערעור מטעם הנאשם אשר הוטל עליו עונש של 16 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של פציעה כשהעבריין מזויין וכן בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה;

במסגרת **עפ"ג 45636-06-13 מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13) - נקבע כי מתחם הענישה הראוי בעבירת חבלה או פציעה כשהעבריין מזויין נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעונש הוחמר מ-6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל;

בעפ"ג **(מח' ב"ש) 24519-07-14 טים איילה טקלו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.10.2014) התקבל חלקית ערעורו של נאשם, שהורשע לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה ואיומים, בכך שניפץ בקבוק בירה על ראשו של אחר וגרם לו חתכים בראש ובמצח בהם חתך באורך 15 ס"מ. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **20 חודשי מאסר בפועל** (במקום 30 שהוטלו עליו בערכאה הדיונית), מאסרים מותנים, פיצוי וקנס כספי.

בעפ"ג (מח' ב"ש) 58804-05-13 מולה דרסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.9.2013) הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין, תקיפה והפרת הוראה חוקית תוך כדי החזקת גרזן, בכך שדקר אחר באמצעות אולר בלחיו, בתגובה להתגרות בו על רקע גזעני, ולאחר מספר חודשים, הפר תנאי מעצר בית ונתפס מחזיק גרזן ברחוב. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל** (במקום 15 חודשים בערכאה הדיונית), מאסר מותנה ופיצוי.

בעפ"ג (מח' ת"א) 28534-10-12 יצחק סרוסי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.2.2013) נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, בכך שבקרבת מועדון, שלף סכין מכיסו, דקר אדם אחד במפשעותיו ואדם נוסף בחזהו וגרם להם פציעות שהצריכו טיפול כירורגי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **16 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

בחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, מלמדת כי זו משמעותית ונכבדה. בראש ובראשונה יש ליתן הדעת לרקע שעומד בבסיס מעשיו של הנאשם ועניינו סכסוך שכנים בנוגע לקו הגבול שבין המגרשים השונים. ככל שהנאשם סבור היה שנעשה לו עוול על ידי המועצה המקומית או על ידי שכנו המתלונן, היה עליו לפנות לגורמי האכיפה הרלוונטיים, אשר יפעלו בנדון דנן בהתאם למקובל. אל לו לנאשם לעשות לעצמו דין עצמי ולהתעמת עם המתלונן, עימות שבסופם של דברים הביא לפציעתו של זה האחרון.

הנאשם עושה שימוש בסכין ודוקר באמצעותה את המתלונן. עצם השימוש בסכין כלפי גופו של אדם, לא כל שכן מספר פעמים כלפי חלקי גוף שונים, לרבות באזורים חיוניים, מגלמת בתוכה חומרה רבתית ומלמדת על אבדן הרסנים בו מצוי היה הנאשם. בסופם של דברים נגרמו למתלונן פצעים באמה, בירך וכן בבטנו. נדמה כי אך מזל הוא שלא נגרמו למתלונן חבלות קשות יותר. ודוק, יש ולעיתים סנטימטרים בודדים במיקום הפציעה ועומקה, מבדילים בין פציעה שמצריכה טיפול כירורגי פשוט, לבין פציעה שיכול ותביא אף לאבדן חיי אדם.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם וכי מכלול מעשיו של הנאשם, נע בין 10 ל- 36 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא, תילקחנה נסיבות חייו המורכבות הכוללות ניתוק מבני משפחתו ברצועת עזה מגיל צעיר יחסית וכן את ההשפעה של מעצרו ומאסרו על בני משפחתו, בדגש על כך שזה התחתן לאחרונה בשנית והינו אב לשני פעוטות. עוד יילקח בחשבון חלוף הזמן מאז התרחשות האירועים, אשר מגיע לכדי כשנתיים וחצי, בהן על פי הנתען הקים משפחה, המשיך בפרנסת משפחתו ולא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. לא בלי קשר, דבריו לקצינת המבחן, לפיהם זה עובד שנים רבות בתחום הריצוף, מבלי שיהיה מוכר כלל לרשויות המס, מקהים עד מאוד את המשקל שיש לתת לנתון זה.

מנגד ולחומרה, יש לקחת בחשבון כי אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים. מדובר במי שלחובתו 5 הרשעות קודמות. 2 מבין הרשעותיו הינן מלפני כשני עשורים ויותר, בגין עבירות של יידוי אבנים וכניסה לישראל שלא כדין. לצדן

של הרשעות אלו, הנאשם הורשע בשנת 2005 בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה ולצד הרשעה נוספת, אף היא משנת 2005, בעבירה של דרישת נכס באיומים (מחוזי ב"ש), בגינה נגזרו עליו 15 חודשים מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2012, בגין ביצוע עבירות של ניסיון גניבה משנת 2009. נמצא כי יש לתת משקל לעברו הפלילי של הנאשם יחד עם זאת, משקל זה ימותן נוכח חלופי הזמן מאז הרשעתו האחרונה ובכלל.

עבר פלילי זה בהצטרף להתרשמות שירות המבחן לפיה מאפייני אישיותו קשורים ביכולות שליטה מועטה על תגובותיו במצבי כעס וקיומם של כלים מועטים להתמודדות עם תחושות אלו מחייבים מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם ואף לא בגדרו. הדברים אמורים בין היתר לאור האמור בתסקיר ולפיהם הנאשם שולל קושי או בעייתיות, מתקשה לקחת אחריות על מעשיו. הנאשם ניהל הוכחות וברי כי אין בכך כדי להחמיר עמו. יחד עם זאת, זה אינו זכאי לאותה הנחה משמעותית לה זכאים כאלה שהודו, נטלו אחריות וחסכו זמן שיפוטי יקר.

שירות המבחן סבור כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. המלצה זו של שירות המבחן, כשמה כן היא ובנסיבותיו של תיק זה, על רקע חומרת המעשים, הפסיקה הנוהגת וכן יתר הנתונים הצריכים לעניין, השתת עונש בדרך של עבודות שירות לא יהיה בה כדי לתת מענה לשיקולי הענישה ולאינטרס הציבורי.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 15 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי, למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי, למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
- ד. 8,000 ₪ פיצוי למתלונן, ע.ת. 11 על פי פרטיו בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.2017.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום א' כסלו תשע"ז, 01/12/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 6

החלטה

מדובר בנאשם שהתייצב לכל הדיונים בעניינו ובתיק קיימות הפקדות כספיות גבוהות. לאור האמור, בכפוף להוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ, מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר וזאת עד ליום 1.1.2017.

במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב במדור קליטה בכלא אוהלי קידר.

הערבויות הכספיות הקיימות בתיק המ"ת תעמודנה בעינן לצורך הבטחת התייצבותו לריצוי עונש המאסר.

ניתנה והודעה היום א' כסלו תשע"ז, 01/12/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט